

سرمقاله

وصال روحانی

نکونام و حصارى که باید شکسته شود

آنچه جواد نکونام در این روزها تجربه می کند، شرایطی کاملاً برزخی است. او پیشنهاده کارلوس کیروش را برای دستیاری این مرد پرتغالی در تیم ملی فوتبال ایران رد کرده اما چنان درگیر در این ماجرا شده که تیم باشگاهی اش (فولاد خوزستان) را به شروعی ضعیف و لرزان در لیگ بیست و دوم رهنمون کرده است.

شاید کسب ۱۲ امتیاز در ۱۰ هفته نخست این لیگ و نشستن در رده نهم جدول برای برخی تیم ها دستاورد بدی تلقی نشود اما با توش و توان و نفراتی که تیم اهوازی دارد، بیشتر یک ناکامی است تا یک آغاز توأم با لرزش های قابل فهم. یک بازی عقب افتاده فولاد که مقابل تیم ته جدولی ملوان است، شاید مایه امیدواری باشد و فتح آن قرمز و زرد های اهوازی را تارده ششم جدول بالا خواهد کشید اما کسب فقط دو برد و اکتفا به شش تساوی و قطع شدن نوار بی شکستی این تیم در مصاف اخیر با نساجی قطعاً چیزی نیست که در این فصل از نکونام توقع آن می رفته است. نکونام دو فصل پیش فولاد را برای اولین بار در تاریخ حیاتش فاتح جام حذفی کشور کرد و سپس فصل گذشته به افتخار تصاحب سوپر جام کشور هم رساند اما در این فصل از اینگونه افتخارسازی ها به کلی دور نشان داده است. برخی می گویند پیشنهاده کمک مربیگری در تیم ملی و کار در معیت کیروش او را وسوسه و حواس اش را پرت کرده اما واقعیت امر این است که نکونام باز رنگی هر چه بیشتر از همان روز دریافت این پیشنهاد تصمیم گرفته بود که نه بگوید و در اهواز بماند. او سطح خود را بسیار بالاتر از دستیاری می داند و معتقد است دیر یا زود سرمربیگری یوزها را به وی خواهند داد و اگر مجبور شود برای رفتن مجدد کیروش تا پایان جام ملت های ۲۰۲۳ آسیا صبر کند، چنین خواهد کرد. او برای این مهم حاضر است حتی تا جام جهانی بعدی (۲۰۲۶) هم صبر پیشه کند. بنابراین چیزی که نکونام را فاقد کارایی گذشته کرده، نه رویای سرمربیگری تیم ملی و نه نداشتن مهره و نفر کافی در فولاد بلکه اختلال هایی است که در سبک و روش بازی های دلخواه و تاکتیکی های انتخابی وی به وجود آمده است. تیم وی همچنان خوب دفاع می کند و به تبع آن کم گل می خورد اما چون حریفان با روش های کار نکونام آشنا شده اند و می دانند که او برای گلزنی به ضد حملات و ضربات ایستگاهی و کرنر دل بسته، راه انجام این کار را کم و بیش به روی او بسته اند و اکتفا به ۷ گل زده در ۹ بازی برگزار شده فولاد محصول همین آگاهی است. فولاد با داشتن حمله و رانی مثل علی قربانی، ساسان انصاری و یونس دلفی و یک هافبک تهاجمی پخته همانند اشکان دژاگه، هافبک های روبه جلو و کارسازی همچون احسان پهلوان، ایوب والی و آیاندا پاتوسی و «بال» های سابق پرسپولیس در دو سمت میدان (مهدی شیری در راست و سعید آقایی در چپ) حیف است که فقط به دفاع و ضد

حمله بیندیشد و مصری چنین طرح های محدودی باشد. به نفع فولاد و شخص نکونام است که از این حصار خود ساخته بیرون آیند و روبه جلو بازی کنند و تهاجمی تر باشند و از تمامی ظرفیت های بالای خویش برای گلزنی و پیروزی سود جویند و گرنه نکونام در ادعا و سودایی که برای سرمربیگری تیم ملی دارد، با عقبگرد و شکست تاکتیکی و توقف استراتژیک بزرگی مواجه شده و آرزو به دل خواهد ماند.

کارلوس کیروش

باتجربه ترین مربی در قطر

نشریه «republica» اندونزی در گزارشی کارلوس کیروش را باتجربه ترین مربی جام جهانی ۲۰۲۲ نامید. این رسانه آسیایی نوشت: «او به عنوان دستیار فرگوسن دو قهرمانی لیگ برتر و لیگ قهرمانان اروپا را به دست آورد. کیروش از سال ۲۰۰۸ دو سال مربی تیم ملی کشورش پرتغال بود، سپس هشت سال سرمربی ایران، دو سال کلمبیا، یک سال در مصر شد و سپس در آستانه جام جهانی ۲۰۲۲ به ایران بازگشت.»

احمدرضا براتی

مسئول پیگیری های ویژه تاج

احمدرضا براتی، عضو هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال در سال های اخیر، روزهای خوبی را در فدراسیون فوتبال تجربه نمی کرد. او حالا بعد از ریاست مهدی تاج، با حکمی از سوی رئیس فدراسیون فوتبال به عنوان مشاور و مسئول پیگیری های ویژه رئیس فدراسیون فوتبال منصوب شد. او در دوره عزیزی خادم از ریاست کمیته تدوین مقررات فدراسیون استعفا داد و در دوره ماجدی بارها در جلسات هیأت رئیسه به مخالفت با سرپرست برخاست.

علیرضا فغانی

افتخار داور ایرانی در تاریخ جام جهانی

ششمین حضور تیم ملی کشورمان در مسابقات جام جهانی تنها افتخار ایران نیست. علیرضا فغانی، داور سرشناس کشورمان برای سومین دوره در مسابقات بزرگ جام جهانی سوت می زند. این افتخار بزرگ برای داور بین المللی کشورمان سوزه رسانه های میزبان جام جهانی شد. فغانی در این زمینه به رسانه های قطر گفت: «خیلی خوشحالم افتخار این را دارم که برای سومین بار برای قضاوت در مسابقات جام جهانی انتخاب شدم.»

چشمان پسر اکبریان همچنان می بیند
بخشش بزرگ، داغ سنگین

«پدر و پسر کت و شلوار پوشیده و کنار هم ایستاده اند؛ در حالی که لیخنندی به لب دارند عکس یادگاری می گیرند.» این قاب پدر و پسر آخرین یادگار محمدرضا اکبریان از پسر سیزده ساله اش پارسا است که روز یکشنبه برای همیشه با او خداحافظی کرد و دیدار دوباره آنها ماند برای دنیایی دیگر. چه کسی فکرش را می کرد مراسم عروسی که محمدرضا اکبریان با دو پسر خود شرکت کرد، آخرین مراسمی باشد که پسر سیزده ساله او می بیند.

متهم می کردند و به خاطر یک سوت اشتباه او را اذیت و آزار کردند با شنیدن این کار بزرگ خجالت زده باشند. همچنان نگاه می کند. هیچ کس این روزها نمی تواند به پدری که قامتش از مرگ پسر نوجوانش شکسته تسلیت بگوید. اصلاً مگر چنین واژه ای می توان تسکینی برای دل شکسته او باشد؟ اکبریان ۴۴ ساله که دلخوش نفس های پسر پرورش بود حالا کنج خانه همچنان به گوشه ای زل زده و نمی داند چه بگوید اما کار بزرگی که کرد دهان به دهان می چرخد. کار بزرگ، آدم بزرگ می خواهد که اکبریان ثابت کرد صاحب آن دل بزرگ است.

این فقدان پر کرده تنها یک جمله مداح از پشت میکروفن توانست کمی دل های سوخته جمع غمگین را تسکین ببخشد. وقتی مداح مراسم ختم پارسا به این نکته اشاره کرد که اکبریان با وجود غم بزرگی که در دلش دارد قرنیه چشم پسرش را اهدا کرده، همه هاج و واج به او نگاه کردند. قطعاً دل بزرگ می خواهد که در چنین شرایطی حواست به هم نوع خودت هم باشد و فردی که می تواند با چشمان پسرست نجات پیدا کند. شاید هم اکبریان با این کار می خواست نگاه پر مهر پسرش برای همیشه خاک نشود و این نگاه همچنان دل پر دردش را تسکین ببخشد. حالا شاید افرادی که در روزهای داوری، او را به انواع و اقسام مسائل چه کسی می دانست که او دیگر به خانه پدری خود بر نمی گردد. پارسا اکبریان از منزل مادر بزرگ وقتی به مدرسه رفت سر صف در حالی که با دست قفسه سینه خود را گرفته بود به روی زمین افتاد و دیگر قلبش نزد! اکبریان موقعی از وضعیت جسمانی پسرش باخبر شد که پارسا دیگر نمی توانست با پدرش حرف بزند و چشمانش را برای همیشه بسته بود!

تصویر خانه ای که پسر نوجوان ورزشکار را از دست داده قطعاً تصویری است پر از غم و هیچ کس حتی حاضر نیست این فضا را در ذهنش تجسم کند، چه برسد به اینکه لحظه ای قامت شکسته اکبریان را در کنار خودش ببیند. پدری که هر چند لحظه یک بار به سر و صورتش می گوید و با نگاهی پرمعنی زل می زند به آسمان و انگار از خدای خودش می پرسد: «چرا پارسای نازنین من؟» کمی آن طرف تر اما پدر بزرگ و مادر بزرگ پارسا ضجه می زنند چون شب آخر زندگی او، آنها میزبان پارسای نوجوان بودند. پارسا بعد از مراسم عروسی وقتی از خانواده اش جدا می شود به خاطر نزدیکی خانه مادر بزرگ به مدرسه اش به منزل آنها می رود. اما

مهدیه در یابیگی
خیزنگار

پارسا نوجوان ورزشکاری که رشته بستکیال را انتخاب کرده بود اما در تمام تمرین ها و تست های داوری پدر در کنار او بود، به گواه دوستان نزدیک اکبریان، آن قدر به پدرش وابسته بود که هیچ گاه او را تنها نمی گذاشت و روحیه ورزشکاری او از این پسر نوجوان فردی پویا و خوش خلق ساخته بود؛ حالا اما اکبریان که در این سیزده سال پارسای خود را نفس به نفس در کنارش احساس می کرد با او خداحافظی کرد و نمی داند از این پس با آخرین عکس و لیخنندی زیبای فرزندش چه کند؟! تصویر خانه ای که پسر نوجوان ورزشکار را از دست داده قطعاً تصویری است پر از غم و هیچ کس حتی حاضر نیست این فضا را در ذهنش تجسم کند، چه برسد به اینکه لحظه ای قامت شکسته اکبریان را در کنار خودش ببیند

سوزه

تیم ملی ایران سوزۀ فیفا

زننده اولین گل تیم ملی در جام جهانی کیست؟

فدراسیون جهانی فوتبال (فیفا) کمتر از یک ماه مانده به آغاز مسابقات جام جهانی ۲۰۲۲ قطر به مرور خاطرات فوتبال آسیا در تاریخ جام جهانی پرداخت. فدراسیون جهانی فوتبال به اولین حضور تیم ملی ایران در جام جهانی که به سال ۱۹۷۸ بر می گردد، پرداخت و از مخاطبانش سؤال کرد زننده اولین گل ایران در تاریخ جام جهانی چه کسی است؟ سایت فیفا در این زمینه نوشت: «ایران که در آن زمان قهرمان آسیا بود، برای اولین بار در جام جهانی فوتبال با هلند قدرتمند، نایب قهرمان چهار سال قبل، اولین حریف خود، شروع سختی داشت. راب رنسنبرینک بازی را با هت تریک ۳-صفر به سود هلند پایان رساند. در ادامه عملکرد شاگردان حشمت مهاجرانی بهتر شد و تاریخ در ساعتی ثبت شد که ایرج دانایی فرد توپ را در لبه محوطه جمع کرد و از مقابل دو مدافع گذشت و از زاویه باریکی اولین گل ایران در جام جهانی فوتبال را به ثمر رساند. تیم ملی ایران با تساوی ۱-۱ اولین امتیاز خود را در عرصه جام جهانی کسب کرد. حسن روشن نام خود را به لیست گلزنان اضافه کرد، اما این تنها یک تسلی بود زیرا ایران مقابل پرو ۴ بر یک شکست خورد. آنها باید ۲۰ سال برای حضور بعدی خود در فرانسه ۱۹۹۸ صبر می کردند.»

اعلام زمان آخرین اردو و اعلام لیست نهایی بازیکنان

برنامه های تیم ملی ایران تا جام جهانی

محسن معتمدکیا، مدیر رسانه ای تیم ملی فوتبال در مورد برنامه های تیم ملی فوتبال کشورمان تا قبل از جام جهانی ۲۰۲۲ قطر و زمان آغاز اردوی نهایی این تیم توضیح داد: «اردوی نهایی تیم ملی پس از هفته یازدهم آغاز خواهد شد و بازیکنان داخلی ما خودشان را برای دیدار دوستانه با نیکاراگوئه در تاریخ ۱۹ آبان آماده می کنند. بازیکنانی که در لیگ های خارج از کشور حضور دارند باید در تیم هایشان حضور داشته باشند. با شروع فیدای این نفرات به سایر ملی پوشان اضافه می شوند. پس از آن اردو نیز تیم ملی برای برگزاری دیدار دوستانه با تونس و آغاز جام جهانی عازم قطر می شود.» معتمدکیا درباره زمان اعلام لیست نهایی تیم ملی گفت: «طبق قانون یک هفته پیش از آغاز جام جهانی باید فهرست نهایی توسط سرمربیان تیم های ملی اعلام شود. بر همین اساس فهرست ۲۶ نفره ما نیز یک هفته پیش از آغاز مسابقات اعلام خواهد شد.»